

RIEFENSBEEK IN HARZ OOST-WEST IN HARZ IS ALLES BEST.

De wekker ging af om 5 uur in de ochtend want Hans met zijn Suzuki GSX zou mij om 6 uur oppikken. Samen op weg richting Apeldoorn alwaar we Carlo oppikken met zijn Yamaha FJ 1100. Ik dacht dat het benzine station "De Paal" was. Even lekker gebabbeld we hadden mekaar zeer lang niet gezien. Dan op weg naar het Harz gebergte. Naar ons besproken pension Sonneneck. Een eenvoudig op een heuvel tje liggend pension in Riefensbeek. Eerste stop in Duitsland bij ons bekend koffiesshoppie eine grosse tasse kaffee gedruken mit eigener brod. Mooi weer en het was inmiddels half tien geworden. Een dik uur later sloeg het noodlot toe. En mijn Big One liep als een trein, het was nog wel zeer warm weer, maar Carloos Yam 1100 begon te slingeren op de afslag richting Dortmund-Hannover. Hij kon hem nog redelijk op spoor houden. Na onderzoek bleek er een flinke snee van bijna 2 cm. Naast het normale loopvlak te zitten. De band was pas een week oud en nog geen 300 km op gereden. Gelukkig stonden we op een viaduct en beneden was er een Mercedes dealer waar hij gebeld heeft naar een bandspecialist. De dealer was behulpzaam. Op naar een Bandenspecialist in Bielefeld, 25 kilometer verderop. Met de taxi was de oplossing. Een gigantische bandenzaak zei Carlo toen hij bijna 2 uur later terug was met zijn nieuwe band op zijn FJ velg. Hans en ik en de 3 motoren stonden veilig achter de vangrail, op de Weller (?) bruke, er werd namelijk gewerkt aan de weg. We hebben ze niet geteld, maar er kwam in de 3 uur wachttijd heel wat vrachten auto verkeer langs. Wat best wel een flink aantal decibels geluid produceerde. En dat er best hier en daar wat rubber stil stond op de weg in verschillende verkeerssituaties en wat schoonheidsfoutjes zag je goed we zaten eerste rang. Velg om 13.40 gemonteerd en om 14.15 op weg. We hadden al in het pension kunnen wezen. Dure achterband 1 band voor de prijs van 2 en u 250 mark voor een Michelin armer. De reis ging verder voorspoedig met snelheden van rond de 140 schiet je lekker op en Bully voelt zich er lekker bij. We kwamen even na Sven aan bij het pension Sonneneck in Riefensbeek en ik pakweg 540 km van huis. Trap op inchecken. We waren verzekerd van 2 kamers want ik had besproken. Eten bij Herr Meyer in Gasthaus hotel waar ik verleden jaar goed gegeten had elke dag, met een lekkere Bitburger, niet echt gesproken met hem, er waren nog al vele gaste. We hebben nog wel even gebabbeld met een familie uit Twente die daar regelmatig bivakkeren op een nabijgelegen camping met wel 100 mannen/vrouwen en motors natuurlijk. We hadden het wel gehad we lagen even na het douchen en 10 uur al in bed. Stapte uit bed, deur open en liep wat slaperig de gang door, hoek om wc deur open. Het gekletter was wat luid. Dat kan ik toch niet wezen? Ik dacht, zo'n hoge nood heb ik

nog nooit gehad het leek wel een waterval. Handen wassen, we deur open en lopend keek ik uit het raam. Gelijk wakker, hoek weer om en door de deuropening weer naar binnen. Het regende grote druppels. Wat ook mijn luidruchtige plasbeurt verklaarde. Het idee van een douche was ook meten geboren en daarna de jongens van de regen op de hoogte gesteld, die mij vreemd en ook slaperig aankijken. We mochten gisteren de motoren onder het afdak zetten, maar er stond een aanhanger dus laat maar staan, het wordt toch wel mooi weer al kon de eigenaar van het pension dat niet bevestigen. Het ontbijt uitgebreid genuttigd. Toch wel een mooi gezicht die damp die tussen de bomen blijft hangen tegen de bergwanden. Ik heb mijn spel kaarten te voorschijn gehaald en Hans, Carlo en ik gingen pesten en hartenjagen tot 1 uur in de middag. Het was droog met een smoezelig zonnetje. Leer aan met regenbroek en abfahren. Ook de motoren hadden hun douche gehad. De motoren tot op het staal nat. Bully even geaaid nadat ik haar wat afgedroogd had en ze was niet jaloers toen ik de Suzuki 750 en de Yamaha 1100 ook even een (af)droog beurtje gaf. Bully Big One heeft ook een hekel aan regen. Daarom houd ik zo van Bul. We hadden ze gisteren gewoon onder de houten open garage moeten zetten. Het werd wat lichter en zonniger toen we wegrede. Op naar Altenau, gezellig pittoresk stadje. Oker en Goslar, waar je zeker even moet gaan stoppen, gaan wandelen en winkelen leuk plaatsje en een mooie dorpskern. En dan heb ik het over Goslar. Wij reden door. Verleden jaar nog geweest. Lautenthal en diverse kleine dorpjes ging balancerend voorbij. Nu was het prachtig weer (weer). Door Osterode naar Sonneneck. Even terras-siseren en we besloten in Osterode te gaan eten. Starten om 7 uur en heerlijk gegeten. Zweiundzwanzig uhr nach hause Sonneneck. De Yamaha FJ van Carlo lekte benzine, het slangetje gekoppeld aan de tank was gescheurd. Deze reparatie was snel verholpen. We waren tevreden en vol over deze dag die niet in het water was gevallen. Er zat alleen maar een benzine luchtje aan. In vergelijking met verleden jaar was dit pension altijd om 18.00 uur gesloten. De bar tenminste we hadden ook een zijdeur sleutel. Nu ook wel maar de bar zal ik maar zeggen was nu open. Nog wat bier en feuerstein getrunken. Een soort jagermeister, dus lekker. Nog net voor middernacht naar bed. Ogen open kon er moeilijk uitkomen. Mijn digi polsklok gaf aan sat'99 6-12 08:11.23. Toch nog eruit gekomen en na de bewuste figuren zoals bijvoorbeeld plassen reden we om 10 uur het parkeerterrein af met ingevette kettingen. Want die waren wat droog. Het weer ook overigens. De FJ benzine slang bleef ook goed zitten. Een tocht van 270 km gepland. Bully blij, we konden weer even flink te keer gaan met wat toerwerk. Sommige plaatsen zijn te mooi om hard door heen te rijden. Bijvoorbeeld Wenigerode waar smalspoor stoomtreinen rond tuffen als attractie. En voor de hobbyisten onder ons, de locnrs. beginnen met 99. Smalspoor dus.

Het blijft een prachtig gezicht. Wat wel opviel was dat er nog weinig Trabantjes rond knetterde in deze stad dat was voorgaande jaren meer. De wegen waren nog wel slecht. Deze tocht, teveel en mooie pittoreske plaatsjes en dorpjes zoals dat heer rolden onder Bully en mij voorbij. De naam weet ik niet meer maar op een topje van een berg is een ontmoetingsplaats voor bikers verleden jaar op een natte zondag daar geweest en het stond vol (Geen Big Ones gezien). En er staan een hoop snacktentjes. Het is nu zaterdag en er stonden er niet veel. Door gassen dus. Het was wat bewolkt, maar op dat moment beter als dat hete weer in je motorpak. In Rubeland koffie gedronken want het was al uber 12 uhr. Wel veel weg omleggingen waardoor we in Wippra de weg, of eigenlijk de juiste richting kwijtraakte. En uit de 'computer' route kwamen we ook niet uit. Bully kreeg het heet hiervan en koelde zich met z'n vinnetje. De zon scheen inmiddels weer boven gemiddelde. We besloten maar richting Braunslage te gaan om ons avondeten te nuttigen. Onderweg koelde Bully weer lekker af. En wat lange snelle bochten ernaar toe. "Curve after curve you wish it would last forever" Spielerei! Wat restaurants gezien maar die leken ons niks. Een mooi hotel in Braunlage. Alleen wat gedronken want de keuken ging pas om 6 uhr open. We waren te vroeg dus. Wel gezellig op het terras er zaten allemaal Duitse bikers en zoals je weet voelen wij ons daartussen wel thuis. En Bully had wat aanspraak. En je had het buitenland gevoel. We hadden honger en Bully had dorst en wij hadden vanmiddag niks gegeten. Even tanken en op naar Clausthal-Zellerveld (Berestadt), er was daar een soort braderie aan de gang. Druk maar gezellig. In het restaurant heerlijk gegeten. Ik een spies Afrikaans, Carlo nam een Rumpf-steak en Hans een spies American heel apart. Hans kreeg een bord van hout met het vlees op een spies alsof er een varken gegrild wordt, want ook het vlammetje eronder ontbrak niet. En bovendien de bediening was prachtig blond en lief lachend rood. De rest houden wij voor onszelf. De naam vergeten maar ik rijd er zo heen. We lieten onze motoren rusten om 20 uhr onder ons privé afdak, en Big One Bully alvast goede nacht gekust. Nog wel even al onze tassen ingepakt en nog een pintje en Feuerstein voor het slapen gaan achterovergeslagen. Morgen moeten we weer zu hause. Het werd al een gewoonte, negen uur ontbijt, maar nu (snik) tijd om naar huis te gaan. Nog wat nagebabbeld met de nieuwe eigenaar. Afgerekend per persoon 30 mark per nacht. Maar toen was het echt tijd, abfahren. Via de snelweg naar Hannover, Hildersheim en we hadden besloten om ook een stukje binnendoor te gaan via Minden. Nog even een mooi stukje Duitsland in onder de lekkere warme zon. Door Rheine de snelweg weer op en immergrade aus nach hause. Op de koffie stop Carlo en zijn FJ 1100 een hand en stuur geschud en tot de volgende keer maar weer. En Hans en zijn Suz. Ook natuurlijk. Het afscheidsritueel. Maar er vloei de geen traan. Carlo